

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **T. P. M.** nar. , státní příslušnost Senegalská republika, t. č. PoS Kostelec nad Orlicí, Rudé armády 1000, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem AK se sídlem v Hradci Králové, Haškova 1714/3, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2016, č. j. OAM-362/ZA-ZA04-ZA02-2013, **t a k t o :**

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal přezkoumání zákonnosti a správnosti rozhodnutí žalovaného správního orgánu ze dne 22. 3. 2016, kterým mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ust. §§ 12 – 14b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. V žalobě namítal, že splňuje podmínky mezinárodní ochrany, pokud by nebyly shledány důvody pro její udělení dle § 12 a § 13, zcela jistě splňuje podmínky § 14 a § 14a citovaného zákona. Ve skutkových důvodech odkázal na svoji žádost o udělení mezinárodní ochrany a protokol o provedeném pohovoru a žádal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení. Soudem ustanovený zástupce žalobce posléze žalobu doplnil dne 29. 4. 2016, v doplnění je spatřováno pochybení žalovaného v tom, že se nedostatečně vypořádal s žalobcem uvedenými skutečnostmi, a to, že je ohrožen v případě návratu do země původu nebezpečím vážné újmy ze strany místních veřejných orgánů v čele s prezidentem Macky Sallem

z důvodu dřívějšího projevování politických názorů matky v rámci Demokratické revoluční strany. Azylová ochrana by měla být udělována nejen samotným účastníkům, ale i jejich rodinným příslušníkům, neboť tlak na aktivního sympatizanta konkrétního politického uskupení a členy jeho rodiny ze strany vládních a mocenských složek státu je téměř identický a stejně závažný. Žalobci hrozí sankční zásahy, např. za prezentaci odchylných názorů na postup státu v otázce regionu Casamance, represe postihuje příznivce a sympatizanty různých hnutí již několik desetiletí a nedoznává výraznějších změn. Žalovaný přitom v odůvodnění svého rozhodnutí tato fakta nespornuje, věrohodnost žalobcova tvrzení nezpochybňuje. Žalobce uváděl, že jeho matka musela ze Senegalu uprchnout do Gambie, jeho mnozí přátelé již nežijí, byli usmrceni v rámci probíhajících bojůvek na území Senegalu, či samotným státním aparátem. Většina rodinných příslušníků žalobce musela ze země buď uprchnout, či se skrývá. Z telefonických rozhovorů má žalobce zprávy, že v případě jeho návratu bude zájem o jeho osobu značný a mohl by vyústit v situaci, ohrožující jeho život a zdraví. Po dvaceti letech nepřítomnosti by pak byl jistě vydán na milost a nemilost místní situaci, nemá nikoho, na koho by se mohl obrátit o pomoc. Je přesvědčen, že hrozba vážné újmy není dostatečně zdůvodněna. Tvrdí rovněž skutečnost, že by nemohl dostatečně pečovat o své nezletilé děti, ani s tímto faktem se žalovaný dostatečně nevypořádal. Popsaná situace naplňuje dle jeho přesvědčení podmínky pro udělení azylu dle § 14 zákona o azylu. Vzhledem k uvedeným skutečnostem došlo zcela jistě i k porušení zásad správního řízení, a to zejména v ust. §§ 2 a 3, je proto navrhováno zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a vrácení věci k dalšímu řízení.

Žalovaný na žalobu reagoval písemným vyjádřením ze dne 7. 6. 2016, s odkazem na obsah správního spisu považuje vydané rozhodnutí ve věci za správné a v souladu se zákonem o azylu i správním řádem. Připomíná, že v současné době se jedná o pátou žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, žalobce do ČR přicestoval již v r. 1995 a jím uváděné skutečnosti byly posuzovány v předchozích řízeních. V průběhu správního řízení byly žalobcem uváděné politické problémy zpochybněny, nebyla shledána ani opodstatněnost jeho obav ze strany prezidenta jménem Macky Sall ve vztahu k otázce regionu Casamance, navíc, když žalobce opouštěl zem původu, tato osoba prezidentem nebyla. Zem původu žalobce opustil letecky, legálně, s vlastním cestovním pasem, z čehož považuje žalovaný za zřejmé, že o jeho osobu státní orgány země nemají zájem, před vycestováním nebyl zadržen ani zatčen a toto mu v případě návratu ani nehrozí. V rámci úvahy o udělení azylu dle § 14 byl konstatován zdravotní stav žalobce, jeho rodinnou situací se pak žalovaný zabýval již v předchozích řízeních. Žádost žalobce je hodnocena jako účelová z důvodu legalizace zdejšího pobytu, správní orgán proto navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

V průběhu jednání soudu dne 13. 3. 2017, k němuž se řádně předvolaný žalobce nedostavil, jeho právní zástupce plně odkázal na výše uvedené listiny a správní spis s tím, že na původním návrhu žalobce setrvává, náhrada nákladů řízení je účtována za tři úkony právní služby. Pověřená pracovnice žalovaného připomněla, že z průběhu řízení soudu nevzešly žádné skutečnosti, které by mohly svědčit o případném politickém pronásledování žalobce či hrozící vážné újmě v případě jeho návratu, žalobce vycestoval ze země původu legálně a bez problémů, je proto navrhováno zamítnutí žaloby. Náhradu nákladů řízení správní orgán neúčtoval.

Soud konstatoval ze správního spisu, že žalobce podal svoji žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 11. 11. 2013, uvedl, že je státním občanem Senegalu, národnost wollofové, otec zemřel, matka žije v Senegalu. Žalobce je ženatý, v Senegalu žije jeho manželka, syn a dvě sestry. V ČR žijí jeho dvě děti, žalobce zde pobývá od r. 1995. Žalobce nemá žádný doklad totožnosti. Je islámského vyznání, matka je členkou Demokratické revoluční strany. Vojenská služba nebyla povinná, žadatel ji nevykonával. V Senegalu pracoval jako elektrikář, zde jako zedník. V prosinci 1995 odjel ze země původu, měl tam problémy, chtěli po něm, aby dělal politiku, ale on nechtěl. K upozornění, že dříve uváděl ekonomické a rodinné důvody uvedl, že odešel ze všech těchto důvodů. Jako politické byly ty, že se chtěl vyhnout volbám, nechtěl jít volit. Letěl z Dakaru do Tunisu a odtud do Prahy, měl cestovní doklad i české vízum. O mezinárodní ochranu zde žádá proto, že to tady zná, v Senegalu problémy ještě neskončily, je tam stále prezident, kterého nechce, jedná se o Kharima Wadeho, a jeho matka ho též podporuje. Chtěl by zde pokračovat v práci pro DHL, nebo dělat zedníka. V r. 2006 či 2007 chtěl požádat o cestovní doklad, ale ambasáda byla zavřená. V současné době je tato žádost o MO již pátá. V r. 1999 byl trestán pro užití omamných látek, poté dvakrát pro nelegální pobyt. K dotazu, proč se nechce vrátit domů, žalobce uvedl, že když odjížděl, dostával tam dům, naskládali mu tam nějaké předměty a chtěli mu škodit prostřednictvím vůdů, i teď to vidí, to nebezpečí tam je. Má problém s pravou rukou, měl by se léčit. Žalobce předložil lékařskou zprávu Nemocnice Sokolov z říjnové hospitalizace v r. 2013. Pohovor s žalobcem proběhl dne 9. 11. 2015, žalobce uvedl, že nyní pracuje, věci zase vidí jinak, v jeho zemi je válka, je tam hodně etnik, neví, kde je jeho rodina, má své dvě děti tady. V ČR je již 20 let, má ji rád, chce se vrátit do Senegalu, a aby mu žena vrátila jeho děti. Má dítě, které ještě neviděl. Když přijel do ČR, problémy byly mnohem větší, v jeho zemi nejsou dobří politici, každý si dělá, co chce, není práce, mnoho lidí nic nedělá. Současný prezident nechce zastavit válku. V Cassamase je velké bohatství, veškerý byznys, žalobce by se vrátil, ale musí skončit válka. Bylo zastřeleno mnoho jeho kamarádů, je tam velké napětí, jeho matka odjela do Gambie. Prezidentem byl Ablaye Wade, jeho syn Kharim dal vojákům zbraně, žalobce by zabili. Náboženství je jediné to pravé a tam jich je pět. Má zde dvě dcery, ale matka žije s jiným mužem, od r. 2005 je neviděl, hledá si advokáta. Má zde družku, jezdí za ní do Prahy, na víkendy. Dne 18. 12. 2015 byl žalobce seznámen s podklady, které žalovaný shromáždil za účelem posouzení jeho situace a situace v zemi jeho původu, uvedl, že informace jsou pravdivé, chtěl by ještě některé věci doplnit, dostal lhůtu do 4. 1. 2016.

Krajský soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal.

Zákon o azylu upravuje v ust. § 12 důvody udělení azylu tak, že azyl se udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec

- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
- b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých

politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

V ust. § 13 zákona o azylu je upraven azyl za účelem sloučení rodiny, který lze udělit rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14 v případě hodném zvláštního zřetele, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12. Humanitární azyl upravuje ust. § 14, který lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany není zjištěn důvod pro její udělení podle § 12 zákona o azylu.

Zákon o azylu dále v ust. § 14 a) upravuje důvody udělení doplňkové ochrany, která se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2) a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Přitom za vážnou újmu se podle odst. 2 považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

V ust. § 14 b) cit. zákona je upravena doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, v odst. 1 je uvedeno, že rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení. Přitom dle odst. 2 se pro tyto účely rozumí rodinným příslušníkem

- a) manžel či partner osoby požívající doplňkové ochrany,
- b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let,
- c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let, nebo
- d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 11, nebo
- e) svobodný sourozenec osoby požívající doplňkové ochrany, který je mladší 18 let.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, konstatoval, že správní orgán mj. i na základě předchozích žádostí velmi podrobně popsal dosavadní výpovědi žalobce, soud v podrobnostech žalobcových sdělení proto plně odkazuje na str. 1 – 3 vydaného rozhodnutí ve věci ze dne 22. 3. 2016. Z uvedeného plyne zejména, že žalobce sděloval v předchozích letech jako důvod opuštění vlasti důvody ekonomické a rodinné, k problémům politickým uvedl jednak, že v zemi je jiný prezident, než jakého by chtěl a odjel proto, že nechtěl volit, ovšem poté sdělil, že nic takového neřekl, těch problémů je hodně ale nechce o všech mluvit. Má dům

v Dakaru, ale vrátí se do země, až tam bude klid. Popsal, že jeho matka je v Gambii, zastřelili hodně jeho kamarádů, je tam napětí. Dále žalobce hovořil o svých rodinných problémech, se synem, kterému je 20 let, měl naposledy styk v r. 2005, má v ČR dvě dcery, ale na ně neplatí a naposledy je viděl v r. 2005. Má v Praze družku, nežije s ní, ale jezdí za ní. Na str. 4 napadeného rozhodnutí žalovaný rekapituloval dosavadní řízení ve věci žalobce, připomněl, že první řízení proběhlo v r. 2000 – 2001 a bylo zastaveno, když žalobce se nedostavil k pohovoru. Druhé řízení se konalo v r. 2006 – 2007, bylo vydáno meritorní rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany, krajským soudem byla žaloba zamítnuta a Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost pro nepřijatelnost. V r. 2008 byla třetí žádost žalobce shledána nepřípustnou a řízení bylo zastaveno, bez opravných prostředků žalobce. Čtvrté řízení proběhlo v r. 2009, žádost žalobce byla shledána nepřípustnou, Krajský soud v Brně následně řízení zastavil. Žalovaný dále cituje aktuální podklady o situaci v zemi původu, které shromáždil pro posouzení současné situace v Senegalu a situace žalobce, pokud by se měl vrátit, konstatuje žalobcem předloženou lékařskou zprávu a dopis z Kanceláře prezidenta republiky z 2. října 2014. Žalovaný dále k podmínkám ust. § 12 zákona o azylu připomněl, že žalobce ve své žádosti uvedl, že ze země původu odjel proto, aby se vyhnul volbám, což však následně při pohovoru popřel, a sdělil, že v jeho zemi může volit každý, jak chce. Též uvedl, že v jeho zemi je demokracie, ale vláda demokratická není. Zde žalovaný připomíná, že podobné skutečnosti žalobce dříve nesdělil, tedy nepovažoval uvedené skutečnosti za důležité, řekl, že v době příjezdu byly přítom jeho problémy větší. Soud nemohl spatřit v závěru správního orgánu, který za daných okolností vážně pochyboval o pravdivosti žalobcových sdělení, žádného pochybení, neboť žalobcem sdělené informace si odporují, případně jsou vágní a nevyjasněné a o jejich účelovosti a nejasnosti tedy nemůže pochybovat ani soud. Soud nedospěl k závěru, že žalobce byl v zemi původu azylově relevantně pronásledován, či že by mohl z důvodů, upravených v § 12 písm. b) zákona o azylu mít z pronásledování důvodné obavy, neboť neshledal ve výpovědi žalobce žádné skutečnosti, které by azylově relevantním důvodům ve smyslu § 12 zákona o azylu mohly svědčit. Na str. 6 rozhodnutí vydaného ve věci pak správní orgán, dle přesvědčení soudu, na základě shromážděných podkladů vyčerpávajícím způsobem popsal a vypořádal se s konfliktem, který žalobce o své zemi uváděl, připomněl, že z r. 2014 je v Senegalu vnitřní konflikt ve fázi jednostranného příměří, vyhlášeného Demokratickými silami hnutí Cassamance a žalovaný připomíná mezinárodní dokumenty, stanovící, koho lze považovat za uprchlíka v kontextu ozbrojených konfliktů, i rozhodnutí Vrchního soudu v Praze čj. 6 A 517/96 ze dne 25. 5. 1998. Dále žalovaný neshledal naplnění podmínek ust. § 13 a § 14b) zákona o azylu, neboť v ČR nepobývá žádný, těmito ustanoveními (viz shora) předpokládaný rodinný příslušník žalobce.

Žalovaný, dle přesvědčení soudu, dále dostatečným způsobem vypořádal otázku zdravotního stavu žalobce, který správnímu orgánu předložil zdravotní nález o svých potížích, žalovaný uzavřel, že se aktuálně nejedná o problémy, které by mohly znamenat azylovou relevanci. Podobně hodnotil i rodinnou situaci žalobce s tím, že tato již byla opakovaně hodnocena v minulých řízeních. Soud doplňuje, že uvedené skutečnosti pak v souvislosti s namítaným neudělením azylu humanitárního charakteru dle § 14 zákona o azylu, jsou plně v kompetenci tzv. „správního uvážení“ a soud pouze sleduje, zda žalovaný nevybočil z mezí tohoto uvážení. V daném případě se jistě tak nestalo, žalobcův zdravotní stav není natolik vážný, aby nebyl

schopen se navrátit do země původu, jeho rodinná situace pak jistě není azylově relevantní, v zemi původu má ženu a zletilého syna, v ČR hovoří o dvou dcerách, které jsou nezletilé, ale u nichž není v rodném listě zapsán jako otec a tyto dle svých vlastních slov již od r. 2005 neviděl, a ani se nepodílí na jejich výchově a výživě. V tomto směru uvedl, že si chce najmout advokáta a tyto skutečnosti zřejmě přivést na pravou míru, nicméně dosud tak neučinil a nemohou proto vést k jakémukoliv závěru v tom směru, že by žalobce případným vycestováním měl opustit nezletilé děti. Závěrům žalovaného o neexistenci azylově relevantních mimořádných důvodů, hodných zvláštního zřetele, tedy neměl soud co vytknout.

Na str. 7 – 10 žalobou napadeného rozhodnutí správního orgánu je pak velmi podrobné odůvodnění neudělení doplňkové ochrany, na str. 7 – 8 jsou uvedeny zprávy, informace a podklady, z nichž žalovaný čerpal a které popisují aktuálně situaci v zemi původu žalobce. Žalovaný řádně zhodnotil, zda žalobci v případě návratu do země původu hrozí azylově relevantní vážná újma a uvedl, že země naopak podporuje dobrovolně se navráťivší obyvatele, žalobce vlastní v Dakaru dům, v místě neprobíhá žádný ozbrojený konflikt. Krajský soud tedy po přezkoumání správnosti a zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí neshledal ani žádnou hrozbu v § 14a zákona o azylu uvedených vážných problémů a tedy ani pochybení žalovaného. Po provedeném řízení tedy dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a tuto, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. jako takovou zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný správní orgán náhradu nákladů řízení nežádal a odměna právního zastoupení soudem ustanoveného zástupce žalobce byla vyřešena samostatným usnesením.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej

pokračování

29Az 15/2016

zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 13. březen 2017

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Alena Poláková